

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 7987-07 מ.י. פרקליטות מחוז ת"א - פלילי נ' אוריאל ואח'

בפני שופטת הדסה נאור

בעניין: מ.י. פרקליטות מחוז ת"א - פלילי
ע"י ב"כ עו"ד ניר ביטון ועו"ד סבטלנה ז'ודזישסקיה
המאשימה

נגד

הנאשמים

1. אוריאל
2. רפאל כהן
3. ברוך זנדברג
- ע"י ב"כ עו"ד רביד סימון
4. רונית כהן
- ע"י ב"כ עו"ד עוזי נקש

הכרעת-דין לנאשמים 3 ו-4

1. עניינו של כתב האישום שלפניי בהפצת כדורי ויאגרה וסיאליס מזוייפים (להלן: "הכדורים המזוייפים"), באמצעות חברות ואתרי אינטרנט שהוקמו לצורך כך, ולנאשמים מיוחסות עבירות הנגזרות מאופי המעשים המתוארים.
2. נאשמים 1 ו-2 הודו, במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום שתוקן, בעובדותיו ובהתאמה בהוראות החיקוק, הורשעו ודינם נגזר.
3. נאשמים 3 ו-4 כפרו במיוחס להם בכתב האישום המקורי, ומשכך נוהלו ההוכחות - נשמעו עדויות והוגשו ראיות - להוכחת או הפרכת עובדותיו.
4. כתב האישום שלפניי מכיל 2 אישומים.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 7987-07 מ.י. פרקליטות מחוז ת"א - פלילי נ' אוריאל ואח'

באישום הראשון מתוארת מעורבותה של **נאשמת 4** בהפצת הכדורים המזויפים, כשלטענת המאשימה סייעה הנאשמת 4 לנאשם 1 ולנאשם 2, הוא בעלה, בביצוע עבירות מרובות של מעשה פזיזות ורשלנות, על פי סעיף 338(3) לחוק העונשין (להלן: "חוק העונשין"), של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, על פי סעיף 415 סיפא לחוק העונשין, של שימוש במסמך מזויף, על פי סעיף 420 לחוק העונשין, וכן סיוע בביצוע שורה ארוכה של עבירות על פי פקודת הרוקחים [נוסח חדש], התשמ"א-1981 (להלן: "הפקודה"), הכוללות עבירות של חובת מרשם, על פי סעיף 26(א) לפקודה, מכירה קמעונית של תכשיר מרשם, על פי סעיף 42(א) לפקודה, שיווק ויבוא, על פי סעיף 47ב(א)(ג) לפקודה, ומכירת תכשירים, על פי סעיף 47 לפקודה, כמו גם סיוע בביצוע ריבוי עבירות של מכירה והפצת טובין, על פי סעיף 60(א)(3) לפקודת סימני מסחר [נוסח חדש], תשל"ב-1972 וריבוי עבירות של מכירת טובין שיבואם אסור, על פי סעיף 212(א)(13) לפקודת המכס. על פי עובדות אישום זה, נאשמת 4, עסקה, במהלך התקופה שעובר לחודש יוני 2003 ועד למחצית שנת 2005, בהנהלת החשבונות של חברת "EVR", בידיעה שזו הוקמה, על ידי נאשם 1 יחד עם גבריאל גבאי - קרוב משפחתו של נאשם 2, אשר נרשם כבעל מניות פיקטיבי במקום נאשם 2 - לצורך שווק והפצה של כדורי ויאגרה וסיאליס מזויפים, וכן הוציאה חשבוניות על מכירות כדורים מזויפים, על בסיס רשימות שהעביר לידה נאשם 1.

- בכך, נטען, סייעה נאשמת 4 לנאשמים 1 ו-2 לבצע את העבירות כדלקמן:
- א. למכור עשרות אלפי כדורי ויאגרה וסיאליס מזויפים, הנחזים להיות "תכשיר מרשם", על פי פקודת הרוקחים, שלא על ידי רוקח מורשה, שלא באמצעות בית מרקחת, בית מסחר לתרופות או מוסד מוכר, שלא באריזתן המקורית ומבלי לקבל מידע אודות הלקוחות, המשתמשים בהם.
 - ב. לפעול בדרך רשלנית, שיש בה כדי לסכן חיי אדם או לגרום לו חבלה.
 - ג. לקבל במרמה בנסיבות מחמירות את תמורת הכדורים המזויפים, אשר סומנו ויבאו, בלי רשות בעל הסימן, כאשר יבואן אסור, ואשר סופקו והופצו על ידם, בצורה העלולה להטעות אדם אחר.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 7987-07 מ.י. פרקליטות מחוז ת"א - פלילי נ' אוריאל ואח'

5. באישום השני מתוארים מעורבותו וחלקו של נאשם 3, בהפצת הכדורים המזויפים, כשעל פי הנטען, עובר לחודש פברואר 2004, קשר הנאשם 3 קשר עם נאשם 1 - שהיה שותפו, במשך כ-20 שנה, לעסקים כשרים, במסגרת חברת "אינסטליין בע"מ" - ועם נאשם 2, להונות את ציבור המשתמשים בכדורי "ויאגרה" ו"סיאליס" ולמכור עשרות אלפי כדורים מזויפים, המפרים את סימן המסחר של חברת "PFIZER" וחברת "אלי-לילי".
- במסגרת הקשר ולשם קידומו, נטען, ביצע הנאשם 3 יחד עם נאשמים 1 ו-2 את הפעולות הבאות:
- א. הנאשמים 1,2 ו-3 הקימו שתי חברות, האחת בשם "BISSET", אשר נרשמה על שם נאשם 3 באיי סיישל והוא גם פתח חשבון בנק לניהול חשבונות החברה בליטא, והשנייה בשם "VLC", שהופעלה על ידי נאשמים 1 ו-2.
- ב. נאשם 3, יחד עם נאשמים 1 ו-2 הקימו אתר אינטרנט בשם "Magicpills.net" (להלן: "אתר האינטרנט") בו הציעו לגולשים בארץ ובחו"ל לרכוש כדורים מזויפים, באמצעות כרטיס אשראי, תוך הצגת מצג כוזב בפני הגולשים, לפיו המדובר בתרופות מקוריות ומאושרות.
- ג. תפקידו של נאשם 3 היה לרכז את רשימות הלקוחות, אשר הזמינו כדורי "ויאגרה" ו"סיאליס", באמצעות אתר האינטרנט, והעברתן לנאשם 2, אשר דאג למשלוח הכדורים המזויפים ללקוחות.
- ד. נאשם 3 שילם, בתחילה, עבור רכישת הכדורים המזויפים, לנאשם 2 ובהמשך הפקיד את הכסף בהעברות בנקאיות לחשבון הבנק של חברת "VLC".
- ה. נאשם 3 הפיץ, יחד עם נאשמים 1 ו-2, ללקוחות ברחבי העולם ובישראל, אלפי כדורים מזויפים, הנחזים להיות תכשיר מרשם רשום, תוך הצגת מצג שווא כלפי הלקוחות כי מדובר בכדורים מקוריים ומאושרים, וזאת שלא על ידי רוקח מורשה, שלא באמצעות בית מרקחת, בית מסחר לתרופות או מוסד מוכר ושלא באריזתן המקורית.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 7987-07 מ.י. פרקליטות מחוז ת"א - פלילי נ' אוריאל ואח'

את הכדורים המזויפים מכרו הנאשמים, על פי הנטען, מבלי לקבל מידע אודות הלקוחות, המשתמשים בהם, ובכך פעלו בדרך רשלנית שיש בה כדי לסכן חיי אדם או לגרום לו חבלה.

במעשיו, נטען, עסק הנאשם 3 יחד עם נאשמים 1 ו-2 במכירה והפצה של טובין, אשר סומנו ויובאו, בלי רשות בעל הסימן, יבואן אסור ובצורה העלולה להטעות אדם אחר, ובתמורה קיבל יחד עם האחרים, במרמה, בנסיבות מחמירות, סך כולל של \$43,738.

את הנסיבות המחמירות רואה המאשימה "בהפצה חובקת עולם של עשרות אלפי כדורי "ויאגרה" ו"סיאליס", בתכנון מוקדם, בתחכום, בשיטתיות, בסיועם של אחרים ובסיכון שלום ובריאות הציבור הכרוך בהפצת תרופות מזויפות, ללא מרשם וללא בדיקת רופא".

בגין מעשיו אלה מואשם הנאשם בעבירה של קשירת קשר לביצוע פשע, על פי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין ובכל העבירות הנגזרות מהמעשים שנעשו, במסגרת קשירת הקשר, בין אם על ידו ובין אם על ידי נאשמים 1 ו-2, הכול כמפורט ברשימת העבירות המנויות בסעיף 4 לעיל.

נאשם 3

6. הנאשם לא חלק על המעשים המיוחסים לו בכתב האישום והקשורים בהקמת ורישום חברת "BISSET" על שמו, סמוך לחודש פברואר 2004, כמו גם על פתיחת החשבון בשוויץ לצורך ניהול כספי החברה, והפעלת אתר האינטרנט, לשם הפצת כדורי ויאגרה וסיאליס, בשיתוף פעולה עם נאשמים 1 ו-2. אין גם חולק כיום, לאחר שנפרשו כל הראיות, שחברת "VLC" הוקמה והופעלה על ידי נאשמים 1 ו-2 לצורך הפצת הכדורים, שהוזמנו באמצעות אתר האינטרנט וכי הנאשם ריכז את רשימות הלקוחות, אשר הזמינו את הכדורים, והעבירם לנאשם 2 על מנת שהלה ידאג למשלוחם ללקוחות.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 7987-07 מ.י. פרקליטות מחוז ת"א - פלילי נ' אוריאל ואח'

הנאשם אף אישר כי בתחילת הפעילות שילם, עבור הכדורים שהוזמנו, באמצעות אתר האינטרנט, ושווקו עבורו ללקוחות על ידי נאשם 2, לנאשם 2 וכי בהמשך הפקיד את הכסף לטובת חברת "VLC" בחשבונה בליטא. הוכח גם, שכדורי הויאגרה והסיאליס שהופצו, באמצעות אתר האינטרנט, היו מזויפים, וכי נאשמים 1, 2 ו-3 לא קיבלו היתר מהחברות בעלות הזכויות "פייזר" ו"אלי-לילי" להפצתן וכי לאיש מהם לא הייתה כל הכשרה רפואית או הסמכה כרוקח מורשה, כנדרש בחוק להפצתם של כדורים אלה. הנאשם בעדותו לא חלק על חלקו בהפצת הכדורים, על כך כי הוא לא החזיק באישור החברות בעלות הזכויות להפצתם ועל כך כי לא הוא אף לא נאשמים 1 ו-2 בעלי הכשרה כרופאים או כרוקחים, כנדרש בחוק לשם מכירתם, אך **טען כי לא היה מודע לכך שחברת "VLC", באמצעותה הופצו הכדורים, הוקמה והופעלה על ידי נאשמים 1 ו-2, החל ממועד הקמתה של חברת "BISSET", או בסמוך אליה, לצורך הפצת הכדורים, ומכאן כי לא היה מודע לכך שכדורי הויאגרה והסיאליס, שהופצו על ידי נאשמים 1 ו-2, על פי הרשימות שמסר לידי נאשם 2 ושהתקבלו באמצעות אתר האינטרנט, היו מזויפים, וכי הם הופצו על ידם ללא היתר מבעלי הזכויות.**

7. רוצה לומר, לאחר שנפרסו כל הראיות, אין עוד מחלוקת שהוכח כי התמלא הפן העובדתי שביסוד רוב העבירות, בהן מואשם הנאשם, כפי שיפורט בהמשך. המחלוקת נוגעת לשאלת הוכחת קיומו של היסוד הנפשי, קרי: קיומה של מחשבה פלילית, המוגדרת בסעיף 20 לחוק העונשין, הנוגעת לידיעתו של הנאשם לכך שכדורי הויאגרה והסיאליס, שהופצו, באמצעות אתר האינטרנט, שהקים יחד עם נאשמים 1 ו-2, או, כטענתו, נרכש על ידו מהם, היו **מזויפים, נמכרו ללא היתר מחברות התרופות, שלהן זכויות היוצרים על אותם כדורים, והופצו ללקוחות שלא על ידי רוקח מורשה וללא שאלה נדרשו להציג מרשם רופא, כמתחייב על פי החוק, על מנת לקבלם.**

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 7987-07 מ.י. פרקליטות מחוז ת"א - פלילי נ' אוריאל ואח'

8. הנאשם טוען, כי לא ידע, בשום שלב שהוא, כי יש פסול או פגם בפעולות הנעשות באמצעות אתר האינטרנט, וביתר פירוט, כי לא ידע שכדורי הויאגרה והסיאליס המסופקים דרך האתר הינם מזויפים וכן לא ידע שהם מסופקים ללקוחות ללא מרשם רופא, כנדרש בחוק.

הנאשם סומך טענותיו על העובדה שהוא מעולם לא בא במגע עם כדורים מסוג כלשהוא (עובדה המוסכמת גם על המאשימה) ומכאן שלא היה מודע למקור הכדורים ולכל פרט לגביהם, מעבר לאלה שהיו רשומים באתר עצמו.

הנאשם העיד, בבית המשפט, כי סמך ב"עיניים עצומות" על דבריהם של נאשמים 1 ו-2, נוכח היכרותו רבת השנים עם נאשם 1, שותפו במשך שנים בחברה אחרת, שלא הייתה לו סיבה להטיל דופי ביושרו ובאמינותו והחשש שמעשיהם נגועים באי יושר עלה רק כאשר גילה, לטענתו, סמוך ליום מעצרו, כי הבעלות על חברת "VLC" הנה של נאשמים 1 ו-2, זאת בניגוד לסברתו כל העת, כי הינה בבעלות גורם שלישי, המשמש כמפעיל חוקי, היושב בחו"ל, הנעזר ברופאים, הבודקים את התאמת הלקוחות ליטול את הכדורים שנמכרו באתר. לדבריו, רכש את זכויות השימוש באתר האינטרנט, מנאשמים 1 ו-2, תמורת סך של 450,000 ₪ וכאשר גילה את אי החוקיות שבפעילות אתר האינטרנט, הפסיק מיידית את הפעילות עמם, אך זאת ארע, כאמור, רק בסמוך מאד לפתיחת חקירת המשטרה והפסקת הפעילות באתר. לטענתו תפקידו התמצה בתיווך בין לקוחות, שפנו לאתר וביצעו הזמנות לכדורים, לבין חברת "VLC", אשר סבר לתומו כי הינה חברת תרופות לגיטימית.

לתמיכה בטענתו, לאי ידיעתו להתקיימות היסודות הפליליים של המעשים, הביא הנאשם לעדות את בתו, אשר סיפרה בעדותה כי סייעה לנאשם בתפעול אתר האינטרנט וכן עזרה לו בכל הקשור לשימוש באתר האינטרנט, במחשב, בשליחת "אימיילים" ושימוש בתוכנות, נוכח אי הבנתו בנושא, וגם היא, חרף

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 7987-07 מ.י. פרקליטות מחוז ת"א - פלילי נ' אוריאל ואח'

הבנתה בתחום המחשבים ואף שנחשפה לפעילות אתר האינטרנט, מעולם לא העלתה בדעתה כי יש בפעילות האתר עבירה על החוק.

לסיכום טוען ב"כ הנאשם כי לא הוכח שהנאשם פעל במסגרת של קשירת קשר עם נאשמים 1 ו-2, הנאשם לא יכול היה לסבור שהינו שותף למעשה שאינו חוקי ולכן לא ניתן להרשיעו בעבירות המיוחסות לו, אף לא מכוח דיני השותפות.

9. על מנת לקבוע אם הנאשם ידע, שפעילותו של אתר האינטרנט הינה בלתי חוקית, במשמע, ידע כי באמצעות האתר נמכרו כדורי ויאגרה וסיאליס מזוייפים, ללא היתר החברות בעלות זכויות היוצרים על הכדורים ושלא על ידי גורמים רפואיים מוסמכים, נדרשת התחקות אחר צפונות ליבו, הלך נפשו וטיב כוונותיו, דבר המעורר קושי מטבעו.

כפי שנקבע בשורה ארוכה של פסקי דין, על מנת להתמודד עם הקושי שבהתחקות אחר דברים שבלב, נעזר בית המשפט בראיות נסיבתיות גלויות לעין וכן מסתייע בחזקות ובהנחות, הנלמדות מן השכל הישר ומניסיון החיים, והמשמשות כלי עזר חשוב לבחינת התקיימותו של היסוד הנפשי, הנדרש כחלק ממרכיבי העבירה.

וכך קבע כב' השופט כהן, בע"פ 125/61 היועמ"ש נגד רימר ואח', לגבי דרך הוכחת

רכיבי היסוד הנפשי שהם "מן הדברים שבלב שאינם ניתנים להוכחה על ידי ראיות ועדויות של הזולת ואין מנוס מכך שביהמ"ש יצטרך להסיק כוונה זו ממכלול הנסיבות שהוכחו לפניו" (פד"י טו 2119, 2121).

ויפים לעניין זה דברי כב' השופט (כתוארו אז) י. זוסמן בע"פ 419/68, מדינת ישראל נ' רפאל:

"באין אפשרות לגלות תהליך שבנפש האדם באמצעות מכונת רנטגן המאירה צפונותיו בשעת מעשה, חובתו של בית-המשפט היא להסיק

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 7987-07 מ.י. פרקליטות מחוז ת"א - פלילי נ' אוריאל ואח'

את המסקנה לפי מיטב יכולתו מחומר הראיות החיצוניות שבאו לפניו")

פד"י כב(2), 756,749

(ראה גם, ע"פ 7520/02 ראיד חמאתי נ' מדינת ישראל, פד"י נח(2), 710, 717-718).

10. על הלך נפשו של הנאשם בעת ביצוע המעשים ניתן ללמוד מתוך הודעותיו במשטרה ועדותו בבית המשפט, מהן עולה למצער כי עצם עיניו מדעת כי בכדורים מזייפים עסקין, כי מכירתם נעשית שלא על ידי גורם מוסמך, ללא מרשם רופא, כאשר טען בעדותו, כי לא בדק ולא חקר בעניין מתוך שסמך "בעיניים עצומות" על דבריהם של נאשמים 1 ו-2 וכדבריו "אני מאמין שהם מקוריים, אבל אני לא יודע ואין לי כל שליטה לדעת מה מקור הכדורים" (הודעת הנאשם 16.5.06, עמ' 19).

אולם לאחר שבחנתי את שלל גרסאותיו המתפתלות והמבולבלות של הנאשם, שלא עוררו בי כל אמון, ונוכח חזית המריבה הרחבה שפתח, כשכפר באופן גורף במודעותו למעשיהם הלא חוקיים של נאשמים 1 ו-2 ולקשר שלהם לחברת "VLC", באמצעותה הופצו הכדורים המזויפים, הגעתי למסקנה שלא בעצימת עיניים מדובר אלא בידיעה של ממש, ובמה דברים אמורים:

א. בניסיונו לשכנע כי חשב שכל הפעילות כשרה ולגיטימית טען בעדותו בבית המשפט, בין היתר, כי תפקידו התמצה בתיווך בין לקוחות, שפנו לאתר האינטרנט וביצעו הזמנות לכדורים, ובין חברת "VLC", אשר סבר כי הינה חברת תרופות לגיטימית, הבודקת, כחלק מעיסוקה, האם ללקוחות יש גם מרשמים רפואיים, ולא ידע כי החברה מופעלת על ידי נאשמים 1 ו-2. אולם כמה תמיהות צפות ועולות, בקשר עם גרסה זו, מתוך דברי הנאשם עצמו.

כבר בפתח הודעתו הראשונה במשטרה, מתאריך 16.5.06, טען הנאשם כי אינו יודע את מקור הכדורים אשר **שווקו עבורו על ידי נאשם 2** "מבלי שאני

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 7987-07 מ.י. פרקליטות מחוז ת"א - פלילי נ' אוריאל ואח'

רואה ויודע את איכות הכדורים והשם המקורי או שם היצרן המקורי", כשמיד בהמשך סוטה מגרסתו הראשונית לגבי זהות המשווק וטוען כי **האספקה והשילוח של הכדורים**, שהוזמנו דרך אתר האינטרנט, ללקוחות, **נוהלו, על ידי חברת "VLC"**, שהייתה הספקית היחידה של חברת "BISSET" ואשר הייתה לגביו אתר אינטרנט ותו לא, כשהוא טורח להבהיר כי "מיקום החברה לא ידוע לי, מקור הכדורים לא ידועים לי, מקום העסק ממנו נשלחים הכדורים לא ידועים לי...לא מכיר מי עומד מאחורי המשלוחים, אין לי מספר טלפון ולא יודע את מקום החברה" ונאשם 2 הוא "האיש המקשר ביני לבין משלח הכדורים, אשר איני יודע מי הוא".

כשהתבקש על ידי חוקר המשטרה להסביר את הסתירה בין גרסתו ולפיה נאשם 2 שיווק עבורו את הכדורים לבין טענתו שהכדורים שווקו על ידי חברת "VLC" השיב **"רפי כהן סיפק לי את השם "VLC". רפי כהן הוא האיש היחידי שהיה לי קשר ישיר איתו"**, כשבהמשך ההודעה שב והדגיש כי נאשם 2 אמר לו לפנות באי-מייל לחברת "VLC", והם ישלחו את הכדורים ללקוחות, אך אין לו שמץ מושג מי ביצע את הייבוא והייצוא של הכדורים.

יתרה מכך, בתשובה לשאלה ישירה, שהפנה אליו החוקר, הכחיש הנאשם, כי הוא יודע שנאשמים 1 ו-2 הם שעומדים מאחורי חברת "VLC".

דא עקא שבהודעה מאוחרת, שמסר ימים ספורים לאחר הודעתו הראשונה, בתאריך 23.5.06, העלה גרסה חדשה, שלא רק שאינה מתיישבת עם רוח ההודעה הראשונה, אלא בתוכה עצמה נמצאו סתירות פנימיות, ואביא דברים בשם אומרם:

"האתר התחיל לפעול בספטמבר 2004, כאשר לקוחות מכל העולם שרצו להזמין כדורי ויאגרה או סיאליס נכנסו לאתר ומי שרצה קנה... באותו רגע שאני קיבלתי את ההזמנה המאושרת העברתי באימייל מהמחשב הביתי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 7987-07 מ.י. פרקליטות מחוז ת"א - פלילי נ' אוריאל ואח'

שלי את הפרטים למחשב של רפי כהן לאימייל שלו ואז רפי דאג לשלוח את הכדורים, לא יודע מאיפה הוא שלח, לא ידוע לי מי שלח, איך שלח, מאיפה שלח, לא ראיתי מעולם כדורים כאלה בעיניים הוא אמר לי שהוא שולח כדורים כאלה מקוריים."

"על הכדורים שילמתי לרפי בהתחלה במזומן רוב הזמן בכל מיני מקומות ובסוף העברתי כספים עבור הכדורים והמשלוחים מחברת V.L.C ... מי הבעלים של V.L.C לא ידעתי. רפי כהן אמר לי שהחברה הזאת מקבלת את ההזמנות ושולחת את הכדורים ללקוחות בחו"ל. לא ידעתי גם איפה V.L.C יושבת באיזה מדינה לא ידעתי מאיפה הכדורים נשלחים."

"בשנה ורבע ראשונה לפעילות שילמתי במזומן לרפי עבור הפעילות של שליחת הכדורים וכמובן הקנייה ולאחר מכן רפי אמר לי להעביר את הכסף לחברה הזאת V.L.C."

"אני רוצה לציין כי כבר מהתחלת הפעלת האתר אולי קצת אחרי שבוע שבועיים בהתחלה שלחתי את ההזמנות לאימייל של רפי כהן ומייד לאחר כמה שבועות רפי אמר לי תשלח לאי מייל של V.L.C, לא ידעתי שבעצם זה גם הוא."

ממה נפשך, אם אכן בתחילת הקשר ידע הנאשם כי הכדורים משווקים על ידי נאשם 2, מבלי שידע על גורם נוסף המעורב במשלוחם, אזי ברור שידע, ולא יכול היה לסבור אחרת, כי הכדורים נשלחים שלא על ידי גורם מוסמך, שהרי ידע שלנאשם 2 אין הסמכה כרופא או כרוקח ואף ידע שאין כל גורם רפואי שבודק קיומו של מרשם רפואי מתאים ללקוחות, עובדה העומדת בסתירה לטענתו, כי לא בירר קיומו של מרשם רפואי, מאחר שסבר שחברת "VLC" הינה חברת תרופות הבודקת זאת.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 7987-07 מ.י. פרקליטות מחוז ת"א - פלילי נ' אוריאל ואח'

לא זאת אף זאת, בשום שלב בהודעתו לא טוען הנאשם שנאשם 2 ציין בפניו שחברת "VLC" הינה חברת תרופות, הבודקת את המרשמים, ואף לא טען שבירר זאת עמו או ניסה לברר, טענה סתמית זו עלתה לראשונה בעדותו בבית המשפט.

בעדותו בבית המשפט שוב שינה הנאשם את גרסתו והפעם טען כי **כבר מתחילת הפעילות** של אתר האינטרנט, בסביבות אוגוסט 2004, קיבל הזמנות מאנשים מחו"ל לאספקת הכדורים **ואת ההזמנות, עם שמות הלקוחות, העביר לכתובת "VLC"**, שנמסרה לו על ידי נאשם 2, והעלה לראשונה את הטענה ולפיה נאשם 2 אף אמר לו, "שבכתובת הזו הם מטפלים בכל הקשור לבדיקת הלקוח מכל הבחינות – מבחינה מסחרית, מבחינה רפואית, מבחינת יכולת אספקה ואספקה", כשהוא שב על טענתו כי אינו יודע מי עומד מאחורי כתובת זו.

ברוח דברים אלה הוסיף וסיפר כי בתחילה **שילם לנאשם 2 במזומן "כשהוא אמר שהוא דואג להעביר את הכסף לספקים VLC"**. לא היה לי ברור מי הם, מה הם ואיפה הם נמצאים. יותר מאוחר העברתי כסף עבור הכדורים לחשבון VLC, שגם נמצא בליטא".

כפי שטען, כאמור לעיל, בחקירתו במשטרה, שלא ידע שנאשמים 1 ו-2 הם שעמדו מאחורי חברת "VLC", כך גם בעדותו הראשית טען בלהט שלא ידע מי עומד מאחורי הכתובת "VLC", כי את אספקת הכדורים ביצעו ספקים אותם אינו מכיר ואף לא יכול היה להכירם, כי נאשמים 1 ו-2 הונו אותו, וכי "חטף שוק" כשגילה על דבר התרמית לראשונה כשהמשטרה הגיעה לעצור אותו במאי 2006.

טענתו זו של הנאשם, לפיה לא ידע, עד יום מעצרו, שנאשמים 1 ו-2 הם מפעילי חברת "VLC" הוכחה פוזיטיבית וחד משמעית כשקרית, כאשר במהלך החקירה הנגדית הוצג בפניו מסמך שסומן ת/184 (עמ' 5 נומרטור 2854), אשר, במהלך החיפוש שנערך עם מעצרו, נמצא בביתו, ליד המחשב, ממנו עולה בבירור כי נאשם 1 מחזיק ב-100% מהמניות של חברת "VLC".

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 7987-07 מ.י. פרקליטות מחוז ת"א - פלילי נ' אוריאל ואח'

עוד לפני שהמסמך הוצג בפניו שב הנאשם וטען, **בפתח חקירתו הנגדית, כי רק דרך חקירת המשטרה, למד שנאשמים 1 ו-2 שותפים יחד בחברת "VLC"** ואף הוסיף כי לא הייתה לו הזדמנות להעלות את הטענה לפיה הנאשמים 1 ו-2 הונו אותו, עד למועד מתן עדותו בבית המשפט, כי זו הפעם הראשונה שהוא נחקר לאחר שהדבר נודע לו, משום שבעת שנחקר במשטרה, בין אם בחקירתו הראשונה ובין אם בחקירתו השנייה, טרם ידע על הקשר של נאשמים 1 ו-2 לחברת "VLC".

מרגע שהוצג בפניו המסמך, המצביע על כך שכבר טרם חקירתו הראשונה במשטרה ידע מי עומד מאחורי חברת "VLC", ועל אף זאת הכחיש זאת גם שם וגם בחקירתו הראשית בבית המשפט, החל לטוות רשת של שקרים בתוכה הלך והסתבך, **עד שנאלץ להודות כי אכן ידע, טרם מעצרו, שחברת "VLC" הייתה בשליטת נאשמים 1 ו-2 והוסיף "אני לא יודע באיזו נקודת זמן גיליתי ש – "VLC" זה נאשמים 1 ו-2"**.

במהלך חקירתו כשהוא מגלגל בלהטוטנות את הגרסאות על לשונו טען, כשהוא עדיין מנסה לחמוק מאחריות, כי גילה בתקופה מאוחרת יחסית, על סף החקירות, את הקשר של נאשמים 1 ו-2 לחברת "VLC".
מתי זו אותה תקופה מאוחרת, והאם גילה וידע או רק חשד, הנאשם עצמו מתבלבל ומנסה לבלבל את שומעיו, בגרסאות סותרות שמסר, ככל שהחקירה הנגדית בעניין זה התמשכה והתקדמה.

במקום אחד טען כי עלה בליבו החשד ש"VLC" הם בעצם נאשמים 1 ו-2 "אולי יום לפני החקירה", כשהוא מתכוון לחקירתו השנייה, מיד בהמשך מספר כי מספר ימים לפני חקירתו הראשונה עלה בליבו החשד, כשהמסמך ת/184 התגלגל לידי, והחשד הפך לוודאות, כשטען, באופן מפתיע, עם

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 7987-07 מ.י. פרקליטות מחוז ת"א - פלילי נ' אוריאל ואח'

התקדמות החקירה, כי כשהתחוויר לו, בימים האחרונים שלפני המעצר, ש"VLC" נמצאת בשליטת נאשמים 1 ו-2 הפסיק לסחור עמם. בליל הגרסאות לא הותיר בליבי ספק כי הנאשם, קשר קשר עם נאשמים 1 ו-2 להפצת כדורי ויאגרה וסיאליס מזויפים באמצעות החברה ואתר האינטרנט שהקים לצורך כך וידע כי במעשיו הוא מבצע את העבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

ב. על ידיעתו של הנאשם שמדובר בפעילות לא חוקית ניתן ללמוד גם מדרך ניהול עסקי הפצת הכדורים על ידו.

בהודעתו במשטרה אישר הנאשם כי חברת "BISSET", שעסקה במכירת הכדורים, באמצעות אתר האינטרנט, לא קיבלה, מחברת "VLC" או מנאשם 2 חשבוניות לגבי הוצאות עלות הכדורים, מבלי שהצליח לספק הסבר להתנהלות זו.

בחקירתו, בבית המשפט, אישר כי במשך כשנה ורבע שילם לנאשם 2 כסף מזומן, עבור מכירת הכדורים ולא קיבל קבלה תמורת הכסף, כשהסבר המפוקפק שסיפק לכך היה שנאשם 2 "כפושט רגל לא יכול היה לתת קבלות".

ממה נפשך, אם נאשם 2 רק תיווך בינו לבין חברת "VLC" מדוע לא דרש ולא קיבל קבלות מהחברה? ומה הקשר בין פעילות חברת "VLC" לפשיטת הרגל של הנאשם?!

היא הנותנת, כי הנאשם היה מודע לאורך כל התקופה שמי שמספק ומשווק את הכדורים הוא נאשם 2, לעיתים במסווה של חברת "VLC".

על הבנתו של הנאשם, כי מדובר בפעילות בלתי חוקית, ניתן ללמוד גם מהתייחסותו לפעילות זו, לעומת אופי הפעילות בחברת אינסטליין, שהייתה בבעלותו ובבעלות נאשם 1, כשהסביר מדוע שם קיבלו וסיפקו קבלות אמר "שם עובדים חוקית, שם מדובר בחברה ישראלית והתעסקנו עם קבלות".

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 7987-07 מ.י. פרקליטות מחוז ת"א - פלילי נ' אוריאל ואח'

ג. ראוי לציין, כי אין ולא כלום בטענת הנאשם כי לא ראה בשום שלב את הכדורים, שכן, במסגרת קשירת הקשר, תפקידו היה להעביר לידי הנאשמים 1 ו-2 את רשימת הלקוחות וההזמנות שהתקבלו באמצעות אתר האינטרנט, שגם לגרסתו הופעל על ידו למטרה זו, בתיאום עם נאשמים 1 ו-2, זאת לאחר שהגעתי למסקנה שהנאשם היה מודע לכך כי בכדורים מזויפים עסקינן. לא מצאתי טעם לדון בשאלה האם שילם הנאשם לנאשמים 1 ו-2 סכום של 450,000 ₪, תמורת אתר האינטרנט, כטענתו, אם לאו, כטענת נאשם 2, בהודעתו שהתקבלה בהסכמה, משום שהגעתי, כאמור, למסקנה שהפעלת אתר האינטרנט על ידו הייתה במסגרת קשירת קשר עם נאשמים 1 ו-2 לצורך הפצת כדורי ויאגרה וסיאליס מזויפים, ללא הסכמת בעלי הזכויות ותוך הצגת מצג כוזב בפני הלקוחות כי מדובר בכדורים מקוריים. האופן בו עבר אתר האינטרנט להפעלתו, אינו מעלה ואינו מוריד לעניין חלקו בפעילות הבלתי חוקית, האמורה.

11. קבלת תמורת הכדורים המזויפים מהלקוחות, תוך הצגת מצג כוזב, לפיו מדובר בכדורים מקוריים ממלא אחר יסודות העבירות של קבלת דבר במרמה, כשהנסיבות המחמירות מתבטאות בכמות הכדורים שהופצו, אופיים, התכנון המוקדם, השיטתיות, הסיכון לשלום ובריאות הציבור בהפצת תרופות מזויפות ללא מרשם וללא בדיקת רופא.

12. הוכח גם שהכדורים ויאגרה וסיאליס הינן תרופות מרשם, כפי שעלה מעדותו של פרופ' יוז'י חן, אורולוג בכיר במרכז הרפואי תל-אביב, מנהל מרפאה לבעיות בתפקוד מיני באיכילוב, אשר הדגיש בעדותו כי "מי שרשאי לתת את התרופה זה אך ורק רופא כללי, קרדיולוג, אורולוג, פסיכיאטר ורופא שקיבל הכשרה מיוחדת ברפואת מין" וכן הצביע בעדותו על הסכנות הגלומות בנטילת תרופות אלה ללא בדיקה ואישור רפואי.

הנאשם בעדותו אישר כי בהפעלת אתר האינטרנט על ידו לא עמד על כך שהכדורים יסופקו רק למי ששלח מרשם סרוק וכי "מי שרוצה לעקוף את

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 7987-07 מ.י. פרקליטות מחוז ת"א - פלילי נ' אוריאל ואח'

הסריקה, אין לו בעיה", אף שבאתר צוין שהכדורים מצריכים מרשם רופא, מה שמלמד על ידיעתו בצורך במרשם רופא, ועל חוסר האכפתיות שלו במשלוח הכדורים גם ללא מרשם, ניתן ללמוד מדבריו בחקירתו במשטרה מתאריך 16.5.06 "בסוף השאלון הרפואי (המופיע באתר האינטרנט - ה.נ.) מותנה תנאי שיש ללקוח מרשם, אם חובה עליו להחזיק מרשם לצורך קניית הכדורים. אם לקוח משקר זה על אחריותו והכדורים יסופקו לו ללא בדיקות נוספות מצידי". כל אלה מובילים למסקנה כי הוכחו גם יסודות העבירה של חובת מרשם, על פי פקודת הרוקחים ויסודות העבירה של פזיזות ורשלנות, על פי חוק העונשין, המיוחסות לנאשם.

13. ידיעתו של הנאשם כי הוא או נאשמים 1 ו-2 אינם בעלי הכשרה רפואית כלשהיא, או בעלי הסמכה כרוקחים, המורשים למכור תרופות ובהם כדורי ויאגרה וסיאליס, וכי לא קיבל אישור מקופות החולים בארץ או ממשד הבריאות למכור תרופות, מקימים אחר יסודות העבירות של מכירה קמעונאית של תכשיר מרשם, של שווק וייבוא, על פי פקודת הרוקחים המיוחסות לו.

14. הוכח גם שהכדורים הופצו בתפוזרת, והנאשם אישר כי לא קיבל אישור מהחברות בעלות הזכויות "פיזר" ו"אלי-לילי" לסחור בכדורים ויאגרה וסיאליס, בהתאמה.

בהיותם מזויפים וללא אישור בעלי הזכויות נמכרו הכדורים גם שלא באריותם המקורית, ובכך התמלאו יסודות העבירות של מכירת והפצת טובין, על פקודת סימני מסחר ושל מכירת תכשירים, על פי פקודת הרוקחים, שיוחסו לו.

15. המאשימה לא הוכיחה כי הנאשם היה מודע לכך כי נאשם 2 מצרף לכל מעטפה עם כדורים גם עלון מזויף וכן לא הוכיחה את מקור הכדורים וכי מדובר בטובין מוברחים או בטובין שיובאו ולא יוצרו בארץ ומשכך לא הוכחו יסודות העבירות

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 7987-07 מ.י. פרקליטות מחוז ת"א - פלילי נ' אוריאל ואח'

של שימוש במסמך מזויף, על פי חוק העונשין, ושל מכירת טובין שיבואם אסור, על פי פקודת המכס.

16. לא נעלם מעיניי כי נאשמים 1 ו-2 הורשעו על יסוד הודאתם, במסגרת הסדר טיעון, בעבירות קלות מאלה המיוחסות לנאשם, אולם משבחר הנאשם לנהל הוכחות תהא הכרעתי מבוססת על יסוד מכלול הראיות שהוצגו לפניי ואין הסדר הטיעון, אליו הגיעו הצדדים, בהסכמה, בטרם נחשפתי לכלל הראיות, יכול להוות משקל נגד לראיות.

17. לאור כל האמור לעיל ולאחר שהגעתי למסקנה שהמאשימה לא הוכיחה, מעבר לכל ספק סביר, שהנאשם ביצע את העבירות של שימוש במסמך מזויף, על פי סעיף 420 לחוק העונשין ואת העבירה של מכירת טובין שיבואם אסור, על פי סעיף 212(א)(13) לפקודת המכס, אני מזכה אותו מעבירות אלה שיוחסו לו בכתב האישום.

לאחר שהגעתי למסקנה שהמאשימה הוכיחה, מעבר לכל ספק סביר, הן את היסוד הפיסי והן את היסוד הנפשי של כל אחת ואחת מהעבירות הנוספות המיוחסות לנאשם בכתב האישום, אני מרשיעה אותו בעבירות כדלקמן:

- א. עבירה של קשירת קשר לביצוע פשע, על פי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין.
- ב. מעשה פזיזות ורשלנות, על פי סעיף 338(8) לחוק העונשין (ריבוי עבירות).
- ג. עבירה של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, על פי סעיף 415 סיפא לחוק העונשין (ריבוי עבירות).
- ד. עבירה על חובת מרשם, על פי סעיפים 26(א) ביחד עם סעיף 60 לפקודת הרוקחים (ריבוי עבירות).
- ה. עבירה של מכירה קמעונאית של תכשיר מרשם, על פי סעיף 42(א) ביחד עם סעיף 60 לפקודת הרוקחים (ריבוי עבירות).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 7987-07 מ.י. פרקליטות מחוז ת"א - פלילי נ' אוריאל ואח'

- ו. עבירה של שיווק וייבוא, על פי סעיפים 47ב(א) ו-ג) ביחד עם סעיף 60 לפקודת הרוקחים (ריבוי עבירות).
- ז. עבירה של מכירת תכשירים, על פי סעיף 47 ביחד עם סעיף 60 לפקודת הרוקחים (ריבוי עבירות).
- ח. עבירה של מכירת והפצת טובין, על פי סעיף 60א(3) לפקודת סימני מסחר [נוסח חדש], תשל"ב-1972 (ריבוי עבירות).

נאשמת 4

18. הנאשמת הודתה כי החל משנת 2004 ועד אמצע שנת 2005 עסקה בהנהלת חשבונות של חברת "EVR", אשר הופעלה על ידי נאשמים 1 ו-2, ותחום פעילותה היה בשיווק והפצה של כדורי ויאגרה, סיאלס ולויטרה. על פי הודאתה, לבקשת נאשם 1 ועל פי מסמכים שהעביר לטיפולו, והקשורים לניהול חשבונות החברה, הקימה במחשב מערך הנהלת חשבונות של החברה והזינה בו את כל הנתונים שנמסרו לה על ידו, כשבין היתר אף הוציאה גם חשבוניות על מכירות של הכדורים, שבוצעו על ידי החברה, על בסיס הרשימות שהעביר לידה נאשם 1. בהודעתה, במשטרה, הודתה הנאשמת גם כי ידעה שפעילותה של החברה אינה חוקית, או כהגדרתה "ידעתי שזה עסק אסור", משום האיסור למכירת כדורים "שלא על ידי רופא/רוקח/בית מרקחת/מרשם ובלי רישיון למכור כדורים". היא אף הסבירה את מניעיו של נאשם 2, לרשום על המעטפות, בהן ארז את הכדורים בצירוף עלון, ואותן שלח ללקוחות, את הכיתוב המטעה "מסמכים" במקום "כדורים", "כי הרי זה אסור למכור כדורים ללא מרשם רופא", לכן אף, לטענתה, ביקשה, מנאשמים 1 ו-2, באמצע שנת 2005, להפסיק להעביר לה חומר להנהלת החשבונות.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 7987-07 מ.י. פרקליטות מחוז ת"א - פלילי נ' אוריאל ואח'

עם זאת לאורך כל חקירתה במשטרה לא נדרשה הנאשמת להתייחס לעובדה כי מדובר היה בכדורים מזויפים, היא לא התבקשה לאשר או לשלול את ידיעתה או חשדה כי אין המדובר בכדורים מקוריים.

בעדותה, בבית המשפט, חזרה אמנם הנאשמת על הודאתה, לפיה בתקופה האמורה עסקה בהנהלת החשבונות של החברה, אך ניסתה לגמד את חלקה כשהגדירה את מעשיה כעבודה טכנית של הקלדת נתונים, שהועברו אליה מנאשם 1, באמצעות נאשם 2, כשצמצמה את ידיעתה והבנתה את האיסור שבהפצת הכדורים על ידי הנאשמים 1 ו-2, אף כי לא שללה את ידיעתה, כשטענה כי "לא היה נראה לי שזה יותר מדי לא בסדר למעט העובדה שבאיזשהו שלב הבנתי שאסור למכור תרופות ללא מרשם... יצא לי לשמוע שאסור למכור ללא מרשם רופא... במהלך השנה בין 2004-2005", הא ותו לא.

בשלב מתקדם של החקירה הנגדית אישרה הנאשמת כי הבינה כבר מתחילת פעילותה "שלא בסדר למכור תרופות בלי מרשם".

מצאתי לנכון לציין, כי ניכרת היתממותה של הנאשמת, שעלתה כחוט השני לאורך חקירתה הנגדית, כאילו לא ידעה ולא הבינה דבר מן הדברים שעשתה עבור חברת "EVR".

אדגיש, כי הנאשמת אינה קלדנית, כי אם מנהלת חשבונות שעברה הכשרה לכך. על אף ניסיונותיה להפחית מידיעותיה והבנתה בתחום, אין ספק בליבי כי מבחינה מקצועית ידעה והבינה היטב מה היא עושה במסגרת הנהלת החשבונות של חברת "EVR" וכיצד תרמה במעשיה לפעילותה.

בכל מקרה הודתה הנאשמת כי גם לאחר שנודע לה כי מתבצעת פעילות אסורה, כהגדרתה, על ידי חברת "EVR", באמצעות נאשמים 1 ו-2, המשיכה לעשות את הנהלת החשבונות, עד אמצע שנת 2005, שזה היה לערך כשנה לאחר שהחלה לעסוק בכך.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 7987-07 מ.י. פרקליטות מחוז ת"א - פלילי נ' אוריאל ואח'

עם זאת גם בחקירתה בבית המשפט לא נדרשה הנאשמת להתייחס לשאלת ידיעתה או חשדה כי מדובר בהפצה של כדורים מזויפים ונותרה רק הודאתה בכך כי ידעה שהעיסוק אסור משום שמדובר במכירת כדורים ללא מרשם רופא, כנדרש.

19. נוכח הודאתה של הנאשמת, בחלקה בפעילות חברת "EVR", ועל ידיעתה כי מדובר בפעילות אסורה, ביקשה המאשימה להרשיעה בסיוע לנאשמים 1 ו-2 לבצע את כל העבירות בהם הואשמו בכתב האישום המקורי, כמפורט לעיל.

המאשימה ביקשה לקבוע כי הוכח, שהנאשמת הייתה מודעת, לא רק לכך שמדובר בפעילות עסקית אסורה, משום שהכדורים הופצו ללא רישיון, שלא על ידי רופא, רוקח, בית מרקחת, וללא מרשם רפואי, כהודאתה המפורטת במשטרה, אלא גם לכך שהכדורים המשווקים והמופצים, על ידי נאשמים 1 ו-2, הינם מזויפים, ולו מכוח עצימת עיניים על ידי החלת סעיף 20(ג)(1) לחוק העונשין.

לטענתה, הנסיבות שהוכחו מצביעות על כך שהנאשמת לפחות חשדה כי מדובר בכדורים מזויפים, זאת לאור גרסתה כי ראתה את נאשם 2, הוא בעלה, אורז בביתם המשותף את הכדורים, בצירוף עלוני שימוש לתרופות, בתוך מעטפות, כשעליה היה רושם כי הן מכילות "מסמכים", במקום "כדורים" ושם פיקטיבי, כדי לטשטש את עקבותיו, ולא בררה את טיבם.

דא עקא, כבר בחקירתה במשטרה הסבירה הנאשמת כי להבנתה כל אלה נעשו על ידי נאשם 2, משום פעילותו הלא חוקית בהפצת כדורים ללא מרשם ושלא על ידי גורם מוסמך וכאמור בשום שלב לא עומתה עם החשד, כי בכדורים מזויפים עסקין.

20. בהבדל ובשונה מנאשם 3, שנוכח מעמדו וחלקו בשרשרת הפצת הכדורים המזויפים, אינו יכול להסתתר תחת האמירה הסתמית שלא ידע כי מדובר

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 7987-07 מ.י. פרקליטות מחוז ת"א - פלילי נ' אוריאל ואח'

בהפצת כדורים מזויפים בכלל ושלא כדין בפרט, תפקידה של הנאשמת ברשת הפצת הכדורים המזויפים היה משני ובעיקרו טכני – הזנת נתונים, כפי שאלה נמסרו לה על ידי נאשמים 1 ו-2, למערכת הנהלת החשבונות במחשב – ולא הוכח כי חשדה או היה עליה לחשוד כי הכדורים, שנארוזו בביתה ונשלחו על ידי בעלה – הוא נאשם 2 – היו מזויפים.

סעיף 20(ג) לחוק העונשין, עליו מבסס ב"כ המאשימה את טיעונו לפיהן יש לקבוע שהנאשמת הייתה מודעת לעובדה שהכדורים - שבהפצתם עסקו נאשמים 1 ו-2, ושלעצם הפצתם הייתה מודעת, אף אליבא דגרסתא - היו מזויפים, מכוח החובה שהייתה מוטלת עליה לברר את טיבם של הכדורים, **מבוסס על ההנחה שהנאשמת חשדה "בטיב ההתנהגות או בדבר קיום הנסיבות" קרי: כי הוכח, בראיות ישירות או נסיבתיות, שהנאשמת חשדה שהכדורים שנשלחו מביתה היו מזויפים.**

בעוד שנאשם 3, כאמור לעיל, פתח חזית מריבה רחבה, וכשכשל בדברי שקר מוכחים, הובילו דבריו להרשעתו במרבית העבירות שיוחסו לו בכתב האישום, הרי שהנאשמת צמצמה את חזית המריבה, לא הכחישה את מעשיה ואף את מודעותה כי מדובר היה בהתנהלות לא חוקית, אך הבהירה בגרסתה במה התבטאה אי החוקיות של פעילות החברה, שבהנהלת החשבונות שלה עסקה, על פי חשדה והבנתה.

משלא הוכח, כאמור, כי הנאשמת חשדה או היה עליה לחשוד כי מדובר בהפצה של כדורים מזויפים, משאפשרות זו כלל לא הוצגה בפניה, לא ניתן לקבוע כי עצמה עיניה מדעת ומכאן כי הייתה מודעת לכך.

21. ב"כ הנאשמת ביקש לזכותה מכל העבירות שיוחסו לה, חרף הודאתה במעשיה במסגרת חברת "EVR", בידיעה כי פעילותה של החברה, על ידי נאשמים 1 ו-2, הייתה אסורה, מהטעמים שמנתה, זאת מאחר, שלטענתו, לא הוכח שהיה במעשיה כדי למלא אחר יסודות עבירת הסיוע, כפי שהן הוגדרו בסעיף 31 לחוק העונשין.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 7987-07 מ.י. פרקליטות מחוז ת"א - פלילי נ' אוריאל ואח'

לחילופין ביקש להורות על ביטול כתב האישום מכוח טענת ההגנה מן הצדק, המנויה בסעיף 149(10) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, מהטעם של אכיפה בררנית.

22. נבחן את הטענות ראשון ראשון ואחרון אחרון, בהתייחס להוראות החוק הרלוונטיות, כפי שפורשו בפסיקה, ויישומם על העובדות שהוכחו לגבי תפקידה של הנאשמת בפעילות של חברת "EVR".

23. מי הוא מסייע? על כך השיב המחוקק בהוראת סעיף 31 לחוק העונשין המגדיר "מסייע" באופן הבא:

"מי אשר, לפני עשיית העבירה או בשעת עשייתה, עשה מעשה כדי לאפשר את הביצוע, להקל עליו או לאבטח אותו, או למנוע את תפיסת המבצע, גילוי העבירה או שללה או כדי לתרום בדרך אחרת ליצירת תנאים לשם עשיית העבירה הוא מסייע."

הגדרה כללית זו זכתה להתייחסויות רבות ולניתוח מעמיק של הפסיקה, כשמעמדה העצמאי של עבירת הסיוע ולצידה כללים מנחים לקביעה היסודות הנדרשים לקיומה של עבירת הסיוע ומתי התנהגות מסוימת מגיעה כדי סיוע לביצוע עבירה, נקבעו בפסד הדין המנחה ע"פ 320/99, פלונית נ. מ"י, על ידי כב' הנשיא (כתוארו אז) א. ברק:

"הסיוע הוא, כמובן, עבירה בפני עצמה. המאפיין את ההתנהגות המסייעת הוא שהיא מהווה תרומה עקיפה ומשנית לביצועה של העבירה העיקרית ... התרומה של המסייע היא עקיפה, שכן הוא אינו נוטל חלק בביצוע העיקרי של העבירה. תרומתו של המסייע היא משנית, שכן אין הוא אלא שותף זוט לביצוע העיקרי..." (פד"י נה(3), 22 – פסקה 14)

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 7987-07 מ.י. פרקליטות מחוז ת"א - פלילי נ' אוריאל ואח'

או כפי שהוגדרה על ידו בע"פ 4389/93 וע"פ 4497/93 מרדכי נ. מ"י:

"המסייע - בדומה למשדל - הוא שותף עקיף ומשני. הוא מסייע ביצירת התנאים לביצוע העבירה על ידי העברין העיקרי (או העבריינים העיקריים המבצעים בצוותא) (סעיף 31 לחוק העונשין). תרומתו של המסייע היא חיצונית. אין הוא חלק פנימי של המשימה העבריינית עצמה. אין הוא היוזם, אין הוא המחליט על הביצוע ואין הוא שולט על הביצוע. אין הוא אדון לביצוע. הוא מבצע מעשי-עזר הנפרדים מביצוע העבירה על ידי העברין העיקרי, ושיש בהם 'כדי לאפשר את הביצוע, להקל עליו או לאבטח אותו' (סעיף 31 לחוק העונשין). 'מי שחלקו בהתהוות העבירה התבטא בפעולות עזר נושא באחריות פלילית כמסייע... המסייע אינו משתתף איפוא בביצוע העבירה עצמה, אלא חלקו מתבטא בפעולות החיצוניות לעבירה' (השופט דורנר בע"פ 1632/95 הנ"ל). " (פד"י נ(3), 239 – פסקה 14)

בהתייחסו ליסודות עבירת הסיוע, שהינה עבירת התנהגות, כפי שמצאו ביטויים בסעיף 31 לחוק העונשין, קבע כב' הנשיא (כתוארו אז) א. ברק בע"פ 320/99, כי היסוד העובדתי מכיל את רכיבי "המעשה" ו"הנסיבה" של העבירה העיקרית -

"המעשה" מהווה את המרכיב ההתנהגותי של הסיוע, המתאפיין בכך שיש בו "כדי לאפשר להקל או לאבטח את ביצוע היסוד העובדתי...עם זאת, לא נדרש כי ההתנהגות המסייעת תהיה אפקטיבית או כי הסיוע יהיה תנאי בלעדיו לא הייתה מתגבשת העבירה..."

"הנסיבה" - "היא הפליליות של ההתנהגות לה מהווה הסיוע גורם משני ועקיף"

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 7987-07 מ.י. פרקליטות מחוז ת"א - פלילי נ' אוריאל ואח'

היסוד הנפשי הנדרש הוא של מחשבה פלילית הכולל "מודעות לטיב ההתנהגות המסייעת, כלומר מודעות לכך שההתנהגות תורמת ליצירת התנאים לשם עשיית עבירה עיקרית בעלת ייעוד מוחשי; שנית, מודעות לקיום הנסיבות הרלבנטיות בעת ההתנהגות המסייעת, כלומר מודעות לכך שהמבצע העיקרי מבצע או עומד לבצע עבירה, הגם שלא נדרשת מודעות לכל פרט מפרטי העבירה... בצד המודעות לכך שהתנהגותו של המסייע תורמת ליצירת התנאים לביצוע העבירה ובצד המודעות לכך כי המבצע העיקרי מבצע או עומד לבצע את העבירה, קיימת הדרישה המחשבתית הנוספת כי המסייע עושה כן מתוך מטרה לסייע" עם זאת "לא נדרש כי אצל המסייע תתקיים הכוונה כי המבצע העיקרי יגשים את כוונתו". (שם, פסקאות 15-20)

(ראה גם קביעותיה של כב' השופטת מ. נאור בע"פ 3767, פלוני נ. מ"י תק-על (2008)3, 4654, המאמצת את העקרונות שקבע כב' הנשיא א. ברק בע"פ (320/99).

על פי ההלכות שנקבעו בפסיקה, כפי שפורטו לעיל, המסייע תורם תרומה עקיפה ומשנית לביצועה של העבירה העיקרית, אולם אין **לדרוש כי המחשבה הפלילית של המסייע תהיה זהה עם זו של העבריין העיקרי, ובעיקר אין לדרוש זאת לעניין הכוונה.**

דרישת המצב הנפשי של מטרה לסייע תבוא על סיפוקה גם מקום בו הנאשם מודע לכך שהתנהגותו עשויה, קרוב לוודאי, להוות תרומה לעבריין העיקרי. ובמילים אחרות, גם אם המסייע **לא רצה בהתרחשות העבירה העיקרית,** מספיק שהיה מודע ברמה של קרוב לוודאי לכך שפעולותיו מסייעות להגשמתה, על מנת שניתן יהיה להרשיעו כמסייע.

24. ומן הכלל אל הפרט:

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 7987-07 מ.י. פרקליטות מחוז ת"א - פלילי נ' אוריאל ואח'

האם ניתן לקבוע שבמעשיה, כמנהלת החשבונות של חברת "EVR", התקיימו היסודות, העובדתי והנפשי, של עבירת הסיוע לפעילות העבריינית של נאשמים 1 ו-2, כמיוחס לה בכתב האישום.

היסוד העובדתי:

"המעשה" – הנאשמת ערכה את הנהלת החשבונות של חברת "EVR" ובכלל זה ריכוזה והקלידה נתונים של מכירות הכדורים, שהוזמנו באמצעות אתר האינטרנט של החברה, ריכוזה והקלידה נתונים על גובה התקבולים שהתקבלו עבור הכדורים ששווקו על ידי החברה והוציאה חשבוניות עבור הלקוחות, אף כי לא הוכח שהחשבוניות נשלחו ו/או הועברו לידי הלקוחות. בעשותה כן יצרה מראית עין של כשירות וחוקיות לפעולותיה של החברה בפני שלטונות החוק ובכך הקלה ואפשרה את המשך הפעילות הבלתי חוקית של החברה, לאורך זמן, באופן שזו לא התגלתה ולא הופסקה על ידי רשויות החוק, במועד מוקדם לחשיפתה.

טענת ב"כ הנאשם לפיה הנאשמים 1 ו-2 ביצעו את העבירות העיקריות חודשים רבים לפני שהנאשמת התחילה לעסוק בהנהלת החשבונות של החברה והמשיכו בכך גם לאחר שהנאשמת הפסיקה לעשות זאת, אין בה כדי להועיל לנאשמת שכן, כאמור, לא נדרש שהסיוע יהיה תנאי שבלעדיו העבירה לא הייתה מתגבשת.

"הנסיבה" - אין מחלוקת בעניין פלילות ההתנהגות של נאשמים 1 ו-2 במסגרת חברת "EVR", לא רק משום שהודו בכך, אלא ובמיוחד משום שהנאשמת הודתה כי ידעה על כך שעה שסייעה להם במעשיה ולו כגורם משני ועקיף.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 7987-07 מ.י. פרקליטות מחוז ת"א - פלילי נ' אוריאל ואח'

היסוד הנפשי:

"מודעות לקיום הנסיבות הרלבנטיות בעת ההתנהגות המסייעת" - הנאשמת הודתה, כאמור לעיל, בהודעתה במשטרה, כי ידעה שמעשיהם של נאשמים 1 ו-2, להם סייעה בהנהלת חשבונות החברה, הינם בלתי חוקיים, לדבריה, משום האיסור במכירת כדורים שלא על ידי רופא/רוקח/בבית מרקחת/ וללא מרשם רפואי.

בעדותה בבית המשפט אמנם טענה כי ידיעתה השתרעה רק על האיסור שבמכירת כדורים ללא מרשם, ולא כפי שהדברים מופיעים באמרתה במשטרה, אולם טענתה זו אינה אמינה עליי, לא רק משום שהודעתה הוגשה בהסכמה אלא ובעיקר משום שגובה ההודעה, שהתייצב לחקירה בבית המשפט, לא נחקר על טענתה כאילו הוספו על ידו בגוף הודעתה, עליה חתמה, אמירות שלא נאמרו על ידה, ולמעשה טענה זו הועלתה לראשונה במהלך עדותה של הנאשמת.

"מודעות לטיב ההתנהגות המסייעת" – אף שהנאשמת הייתה מודעת לכך כי פעילותם של נאשמים 1 ו-2, בהפצת הכדורים באמצעות האינטרנט, אינה חוקית הסכימה לסייע להם בהנהלת החשבונות, בידיעה כי בכך היא מסייעת להם בפעילותם העבריינית, וכדבריה, בעדותה הראשית, **"הסכמתי לעשות את זה כי ראיתי שאני עוזרת בזה לרפי"**.

הנאשמת אף טרחה להדגיש, פעם אחר פעם, במהלך עדותה, כי לאחר כשנה של ניהול חשבונות חברת "EVR", החליטה שאינה רוצה להמשיך עם זה, ביקשה להפסיק את פעילותה בחברה ואף הפסיקה, משום חוסר הנחת שחשה מהידיעה שהיא עוסקת בעסק לא חוקי.

עובדה זו אף היא מצביעה ומלמדת על מודעותה של הנאשמת לאי החוקיות שבמעשיהם של נאשמים 1 ו-2 ולכך שבמעשיה היא תרמה ליצירת התנאים, גם אם בעקיפין, שהקלו עליהם להמשיך במעשיהם הלא חוקיים.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 7987-07 מ.י. פרקליטות מחוז ת"א - פלילי נ' אוריאל ואח'

"מטרה לסייע" – מכל האמור לעיל אף עולה כי במהלך כל התקופה עשתה הנאשמת את אשר התבקש ממנה, על ידי נאשמים 1 ו-2, במטרה לסייע להם בפעילותם העבריינית, אף אם נאמר שלא התקיימה אצלה הכוונה שהאחרונים יגשימו את כוונתם.

25. השאלה האם הוכיחה המאשימה כי הנאשמת הייתה מודעת לכך כי במעשיה היא מסייעת לנאשמים בביצוע כל העבירות שיוחסו להם בכתב האישום המקורי.

כפי שציינתי לעיל, לא הובאה כל ראיה, ממנה ניתן היה ללמוד על מודעותה של הנאשמת לכך שהכדורים שבהפצתם עסקו נאשמים 1 ו-2 היו מזויפים. אמנם נקבע, כאמור, בע"פ 320/09, שעל מנת למלא אחר היסוד הנפשי של עבירת הסיוע לא נדרשת מהמסייע מודעת לכל פרט מפרטי העבירה המבוצעת על ידי העבריין העיקרי, אולם משלא ניתנה לנאשמת ההזדמנות להגיב על האפשרות שהייתה מודעת לכך כי במעשיה היא גם מסייעת למכירת כדורים מזויפים, בין אם בידיעה שבכך עסקו נאשמים 1 ו-2 ובין אם כי חשדה באפשרות זו, הגעתי למסקנה כי קם הספק אם הייתה פועלת כפי שפעלה לו ידעה זאת.

לפיכך, החלטתי לזכותה מחמת הספק מהעבירות שלצורך ביצוען צריכה להיות מודעות לכך שהכדורים המופצים והעלון המצורף, הינם מזויפים והופצו ללא רשות בעלי הסימן הרשום והן: סיוע לקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, סיוע לשימוש במסמך מזויף, סיוע למכירת והפצת טובין .
כמו כן, כפי שקבעתי לעיל, המאשימה לא הוכיחה את מקור הכדורים וכי מדובר בטובין מוברחים או בטובין שיובאו ולא יוצרו בארץ ומשכך לא הוכחו יסודות העבירה של מכירת טובין שיבואם אסור, על פי פקודת המכס, ואני מזכה אותה מעבירה זו.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 7987-07 מ.י. פרקליטות מחוז ת"א - פלילי נ' אוריאל ואח'

לאור מודעותה על האיסור שבמכירת והפצת הכדורים ללא מרשם רופא, שלא על ידי רוקח או רשות מוסמכת, מניה וביה קמה גם מודעותה לסיכון שבמכירת הכדורים ללא מרשם ומשכך אני קובעת כי במעשיה ביצעה הנאשמת את העבירות האחרות אשר יוחסו לה בכתב האישום.

26. נותר לדון בקצרה בטענה ולפיה נהגה המאשימה באכיפה בררנית בהגשת כתב אישום, בגין סיוע לביצוע עבירות לנאשמים 1 ו-2, נגד הנאשמת בלבד, באופן שניהול ההליך הפלילי נגדה עומד בסתירה מהותית לעקרונות של צדק והגינות משפטית, שיש בו כדי להוביל למסקנה שדיון כתב האישום נגדה להתבטל.

27. טענה זו הועלתה על ידי ב"כ הנאשמת כטענה מקדמית בפתח ההליכים בתיק ובתאריך 16.11.08 דחיתי את הטענה בהחלטה מנומקת, אך השארתי פתח לשוב ולהעלותה לאחר סיום ההליכים, על מנת שניתן יהיה לשוב ולבחון אותה על בסיס מכלול הראיות שיובאו במהלך המשפט.

28. לא ראיתי לנכון לשוב על נימוקי החלטתי, אומר אך זאת, כי גם עתה לאחר סיום ההליך המשפטי נגד הנאשמת, לא מצאתי בראיות שהוגשו ראייה שיש בה כדי לשנות מהחלטתי שם.

לא הובאה לפניי כל ראיה שיהא בה לשכנעני כי החלטת המאשימה להעמיד את הנאשמת לדין ולא להעמיד לצידה חשודים נוספים שנחקרו בפרשה התבססה על מניע זדוני או על שיקולים פסולים או למצער טענה בשיקול דעתה או התרשלה בקבלת ההחלטה.

כאמור בבג"צ זקין, (שהוזכר בהחלטתי שם) הנטל להפריך את החזקה כי המאשימה פעלה בדרך חוקית ולהוכיח כי באכיפה בררנית עסקין מוטל על הטוען אותה והנאשמת לא עמדה בנטל זה.

לא הוצגו לפניי ראיות שיהא בהן כדי לבסס את החשד נגד מעורבים נוספים, באופן שהצדיק הגשת כתב אישום נגדם והיכול ללמד על זדון או טעות בהפעלת שיקול דעתה של המאשימה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 7987-07 מ.י. פרקליטות מחוז ת"א - פלילי נ' אוריאל ואח'

למעט הודעותיהם של החשודים הנוספים, יעקב זלוטניק, רואה החשבון של חברת "EVR" ושל "שי הראל", אשר הקים את אתר האינטרנט באמצעותו פעלה החברה, לא הוצגו לפניי ראיות נוספות המבססות את החשד נגדם, עד כדי ראיות לכאורה לפחות, וחשד בלבד אינו יכול להוות בסיס מוצק להגשת כתב אישום.

29. לאור כל האמור לעיל ולאור קביעותיי לעיל, אני מרשיעה את הנאשמת בעבירות כדלקמן:

- א. סיוע למעשה פזיזות ורשלנות – על פי סעיף 338(8) ביחד עם סעיף 31 לחוק העונשין (ריבוי עבירות).
- ב. סיוע לחובת מרשם – עבירה לפי סעיף 26(א) ביחד עם סעיף 60 לפקודת הרוקחים וביחד עם סעיף 31 לחוק העונשין (ריבוי עבירות).
- ג. סיוע למכירה קמעונאית של תכשיר מרשם – על פי סעיף 42(א) ביחד עם סעיף 60 לפקודת הרוקחים וביחד עם סעיף 31 לחוק העונשין (ריבוי עבירות).
- ד. סיוע לשיווק וייבוא – על פי סעיף 47ב(א) ו-ו(ג) ביחד עם סעיף 60 לפקודת הרוקחים וביחד עם סעיף 31 לחוק העונשין (ריבוי עבירות).
- ה. סיוע למכירת תכשירים – על פי סעיף 47 ביחד עם סעיף 60 לפקודת הרוקחים וביחד עם סעיף 31 לחוק העונשין (ריבוי עבירות).

ניתנה היום, א' תמוז תשע"א, 03 יולי 2011, במעמד הצדדים

הדסה נאור, שופטת